

РЕШЕНИЕ

№ 6348

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **13471** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 36226 от 28.11.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 12 – 00 – 301 от 15.11.2019 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от членовете на Управителния съвет К. Денк и З. О. Б., чрез юрк. Щ. Р. срещу решение № Ж – 589 от 31.10.2019 г. на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен в едноседмичен срок от получаване на уведомление да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II на [фирма] за обект: Фотоволтаична централа (Ф.), с мощност до 30 kW в УПИ III – 40, кв. 11 в [населено място], [община], обл. Стара З., предвиден за изграждане по чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със Становище № 4380619 и е задължен оспорващия в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

С жалбата се иска съдът да отмени решението като постановено при съществено нарушение на процедурата и противоречащо на материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 и съдебната практика. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора и в заключение се посочва, че КЕВР в противоречие с

приложимото законодателство и без да е извършен анализ на параметрите на разпределителната електрическа мрежа в процесния район е отхвърлила необосновано заключението на оспорващия, че присъединяването на Ф. би довело до недопустимо повишаване на напрежението на електрическата енергия, доставяна до потребителите. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от юрк. К., която поддържа жалбата, претендира разноси по делото и депозира писмено становище.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява и не изразява становище.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало с подаването на Заявление за проучване на условията и начина на присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, подадено от [фирма] на 15.05.2019 г. Към заявлението са приложени изискуемите документи. При първоначалното подаване на искане за проучване за присъединяване обектът е бил с временно прекъснато захранване и не е отговарял на условието „да е присъединен към разпределителната мрежа”. След подаване на искане за присъединяване и монтаж на електромерно табло със средства за търговско измерване (Протокол № 4007235 от 17.04.2019 г.), това условие е изпълнено и с него предвиденият за изграждане обект при подаване на второто искане за проучване отговаря на предпоставките по чл. 24, т.1 ЗЕВИ.

Със Становище за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа № 4380619 жалбоподателят е уведомил заинтересованата страна по делото, че няма възможност за присъединяване на заявения обект, тъй като съществуващият въздушен електропровод 20 kV „М.” от п/ст „Ч.”, захранващ ТП „4” в [населено място] е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности. Оспорващият изрично е посочил, че няма данни за предстоящо развитие на потреблението в района и присъединяването на нова Ф. би предизвикало повишаване на напрежението.

Този извод е направен след проучване на условията и начина за присъединяване на електрическата централа и на основание чл. 90, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Срещу Становището е подадена жалба до КЕВР с вх. № Е – 12 – 00 – 301 от 17.07.2019 г. Жалбата с писмо от 24.07.2019 г., на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена до [фирма] за извършване на проверка и изпращане на Комисията на становището на дружеството по жалбата заедно с цялата преписка по нея. Жалбоподателят в отговор е депозирал писмо изх. № 6970 -1 от 02.08.2019 г. при ответника.

Въз основа на събраните доказателства в хода на административното производство, КЕВР е издала решение № Ж – 589 от 31.10.2019 г., с което е уважила жалбата на [фирма], като е приела, че [фирма] не е спазило чл. 91, ал.1 от Наредба № 6, тъй като

не е „извършило проучване, не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване , в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането”.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи. По искане на оспорващия е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно – техническа експертиза, изготвена от инж. А. Й. М., която се кредитира изцяло от съда. При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1 , т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в

наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), както и в издадената Лицензия за разпределение на електрическата енергия №Л-140-07/13.08.2004г.

Жалбоподателят притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004г. /л.69 - 85/, издадена от ДКЕВР на „Е. България Е.“, праводател на ЕР Юг, според която на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение №1, както и му въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията. Съгласно т.2.б. от Лицензията, през срока ѝ на действие Лицензиантът осъществява правата и изпълнява задълженията: Да транспортира електрическата енергия през мрежата в съответствие с действащото законодателство; Да експлоатира и поддържа съществуващата мрежа, да изгражда нови елементи от мрежата с цел нейното развитие за осигуряване непрекъснато и ефективно транспортиране на електрическата енергия до потребителите в съответствие с одобрения бизнес план; Да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическата енергия, разположени на територията на лицензията и др. Според т.3.4.1. Лицензиантът е длъжен да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията по закона. В т.3.4.4. е предвидена възможност да откаже присъединяване към мрежата само в случаите, посочени в ЗЕ и в Наредбата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/. Отказът е мотивиран, като се посочват причините за него и срокът за осъществяване на присъединяването.

Съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т.1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните

електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ“.

Съгласно чл.87, ал.1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа.

Съгласно чл.90, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В ал.2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал.1 не се прилага за обектите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ /обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ/. В чл.91, ал.1 от Наредба № 6 /в приложимата редакция/ е визирано, че Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Съгласно ал.2 на чл.91 в случаите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ операторът да извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

Според чл.24, т.1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл.23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32.

Спорно между страните е дали ако бъде изградена нова Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическа енергия, доставяна в обекта на съществуващите клиенти. Съдът е допусна и прие съдебно-техническа експертиза от заключението по която се установява, че в случай, ако бъде изградена нова Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия. При това положение и при относимостта на чл.43, ал.4, т.1 от Правилата за управление на електроенергийната система, операторът на съответната мрежа има право да прекрати достъпа на съответния производител до електрическата мрежа.

С оглед изчерпателност на мотивите по така очергания спор между страните, според настоящия съдебен състав определянето на техническите условия, необходими за присъединяване към електроразпределителната мрежа на дружеството не е в компетентността на КЕВР. Определянето на условията за присъединяване са изцяло в компетентността на оператора на разпределителната мрежа, който единствен разполага с необходимия технически персонал. Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението /по силата на чл.43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ ,съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределение на електрическа енергия/, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение. Поради това следва да се приеме, че дружеството жалбоподател, като собственик на мрежата е единственият, който има

правоомощия да осъществява управление върху осъществяване на дейност функциониране на мрежата и това му е вменено по силата чл. 108 от ЗЕ. Съобразно ЗЕ единствено мрежовия оператор може да отговаря за надеждното функциониране на мрежата и има капацитета да прави това и да определя условията и реда за присъединяване на нови обекти – в т. см. Решение №1695 от 07.02.2019г. по адм.д. №14381/2017г. на ВАС. При това положение и кредитирайки изцяло заключението на в.л. по делото, съдът намира, че издаденото и атакувано в настоящото производство решение е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени. С оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, а не както е поискано в размер на 300,00лв., тъй като става въпрос за серия идентични дела, производството, по които е протекло в две или три открити съдебни заседания, в хода на които не са извършени сложни процесуални действия и 750 лв. разноски за експертиза и държавна такса или общ размер от 850,00 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], решение № Ж – 589 от 31.10.2019 г. на КЕВР

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] сумата от 850,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: